

Utætheden

»Vi vinder – hvis I vil, og hvis I vil, står jeres organisation bag jer«

Brændt for sin medalje

– uden faglig begrundelse Side 4-5

Det historiske hjørne

Om fraktionernes og Allan Kraghs exit

Med Berlinmurens fald og Sovjetunionens opløsning stilnede fraktionskampene i Rør og Blik København af. Socialdemokraterne og kommunisterne, der på lange stræk af fagforeningens historie havde brugt oceaner af tid og kræfter på at bekriige hinanden, havde ikke mere fortræffelighederne/afskyelighederne ved Østblokkens 'virkeliggjorte socialisme' at skændes om. Forholdet mellem den kommunistiske og socialdemokratiske fraktion blev nu, hvis ikke ligefrem hjerteligt, så i hvert fald mere afspændt og pragmatisk.

De nye vinde var allerede begyndt at blæse midt i 1980'erne, da den DKP-dominerede bestyrelse i Rør og Blik godtog en socialdemokrat på posten som kasserer og siden ansatte en anden socialdemokrat som ungdomskonsulent. Dertil kom, at DKP, det parti, den kommunistiske fraktion var bygget op om, svandt ind til betydningsløshed. I tusindvis af medlemmer, herunder også en del ledende kammerater fra Rør og Blik, smed partibogen under indtryk af begivenhederne ovre øst på, mens de såkaldte betonkommunister meldte sig ud, fordi de ikke ville være i parti med 'forræderen' Ole Sohn og hans 'fornyrere'.

Meget dårligt kan siges om perioden, hvor de partipolitiske fraktioner var omdrejningspunktet for meget af, hvad foregik i Rør og Blik. En uting var det blandt andet, at det formelle demokrati tangerede en skueproces, fordi de vigtige beslutninger blev truffet i fraktionerne. På den anden side var det netop her, at mange af fagforeningens medlemmer blev bevidstgjorte og skolet. Fraktionerne genererede således ikke bare politisk kamp, men også fagpolitisk læring, aktivitet og engagement.

At der bestod denne sammenhæng mellem fraktionerne og det generelle aktivitetsniveau, blev synligt i det sidste årti af det 20. århundrede. Det, der nem-

Mens der endnu var ro på - fra venstre Per Juul Frederiksen, Allan Kragh og Finn Iwaouuw. På rækken bagved ses Bjarne G. Petersen, nuværende formand for Rør og Blik.

lig skete, da fraktionernes politiserende indspark hørte op, var, at interessen for fagforeningen dalede. Under 10 procent af medlemmerne deltog i generalforsamlingerne, hvor andelen tidligere, da fraktionerne endnu spillede en hovedrolle, lå en del højere.

Meget politik er der heller ikke at få øje på i det handlingsforløb, som i 1994 fører til, at Allan Kragh bliver væltet, efter at have siddet solidt på formandsposten i nær ved 10 år. Til gengæld er der masser af skjulte dagsordener og personfnidder.

Balladen, som strakte sig over mere end tre år, starter i 1991 med, at Allan Kragh på en generalforsamling kritiserer rørsekretær Per Juul Frederiksen for at bestille for lidt. Et synspunkt, han gentager i 1994, da han foreslår gennemført en evaluering af, om de valgte og ansatte laver det, man må forvente af dem.

Opfattelsen i samtiden er, at Allan Kragh vil af med Per Juul Frederiksen, men hvad sker i stedet? Allan Kragh kommer selv i modvind, da bestyrelsen kommer under vejrs med, at han har lånt 75.000 kroner i fagforeningens

kasse. Pengene er på det tidspunkt godt nok betalt tilbage, og en ekstern revisor har fastslået, at der ikke har været tale om svig. Alligevel udtaler først bestyrelsen og siden en ekstraordinær generalforsamling deres mistillid til formanden.

Konsekvensen er, at Allan Kragh må gå, og at stridens anden hovedperson, rørsekretær Per Juul Frederiksen, bliver konstitueret som formand og derefter afløst af Tommy Balle, som undervejs i konflikten har udtalt, at "Allan Kragh skal ødelægges, hvis fagforeningen skal gå styrket ud af det her".

Dermed er der dog ikke sat punktum i den uskønne sag. Rør og Blik bliver sat under administration, fordi den samlede bestyrelse på endnu en ekstraordinær generalforsamling i november 2004 bliver tvunget til at trække sig og stille mandaterne til rådighed.

Ved den efterfølgende urafstemning var der tre formandskandidater, som opnåede følgende stemmetal: Tommy Balle 544, Allan Kragh 444 og John Bloch-Poulsen 261.

Utætheden

39. årgang nr. 3 maj 2011

Ucensureret blad udgivet af
Rør og Blikkenslagernes
Fagforening af 1873
Lygten 10, 2400 NV
Telefon: 3583 2422
Telefax: 3583 2421
E-mail: kbh@blikroer.dk
Hjemmeside: www.rorogblik.dk

Ansvarshavende redaktør:

Bjarne G. Petersen.

E-mail: bgp@blikroer.dk

Redaktion:

Journalist Ivan Enoksen (DJ)

E-mail: ive@blikroer.dk

Oplag: 3500

Tryk: Rosenberg Bogtryk i Ballerup

Afleveret til postvæsenet:

25. maj 2011

Deadline for næste nummer:

1. august 2011

FORSIDEN

Jannick O. Nielsen bestod sven-
deprøven med rent 12 tal og var
dermed kvalificeret til blikkensla-
gerfagets medalje. Læs på side 4-5,
hvorfor han alligevel ikke fik den.

UDTALELSE

De unge mishandles

Vores branche har gennem sin historie vist sig som en stærk overlever via dygtig-
hed, opfindsomhed og omstillingsevne, så det vil være en overdrivelse at påstå,
at vvs-branchen står overfor sin snarlige undergang. Men skjules kan det ikke, at
branchen har problemer.

Et af de større af dem er, at fødekæden er kommet i uorden. For det første udlæ-
res der færre, end prognoserne forudsiger, at der bliver brug for, når engang konjunk-
turene i byggeriet vender. For det andet evner branchen ikke at tage hånd om de
unge, som faktisk når igennem til svendebrevet. Af de 163, som i 2010 blev udlært i
København, gik en tredjedel direkte ud i arbejdsløshed, mens lidt over en fjerdedel
– af den ene eller anden grund, men højst sandsynligt på grund af sløje jobudsigter
– forlod branchen.

Sammenholdt med, at ledigheden blandt Rør og Bliks medlemmer mellem 20 og
24 år er på over 25 procent, så er der ikke noget at sige til, hvis de unge blikkensla-
gersvende føler, at verden er uretfærdig.

På sigt er konsekvenserne af, at de nyudlærte ikke kan finde fodfæste farlige for
vores fags fremtid. Det kan nemlig komme til at gå ud over søgningen til uddannel-
sen, når det rygtes blandt de unge, at der ikke er arbejde at få som vvs'er. En spiral
er dermed sat i gang, som kan føre til, at der en dag mangler kvalificerede vvs'ere.
Mange andre står på spring til at fylde hullerne, hvis den situation skulle opstå.

Vi skal, selv om det kan forekomme paradoksalt, når branchen er så langt fra
at kunne beskæftige de nyudlærte, fastholde lærlingeindtaget og selvfølgelig også
forsøge at skaffe job og videreuddannelse til de nyudlærte, så de kan forblive inden
for vvs-branchen. Det er en stor og vigtig opgave, både for de unge selv og for vores
fags fremtid.

Tidligere i dag fremlagde VK-regeringen sin Reformpakke 2020, og det kan på
baggrund af dens indhold konstateres, at det ikke er herfra, at der er hjælp at hente.
Regeringens forslag til besparelser på i alt 47 milliarder kroner er – som sædvanligt –
rettet mod den mindst privilegerede del af befolkningen.

Sådan tager det sig ud, når regeringen fører klassepolitik:

Dagpengereformen: 24 milliarder kroner.

Tilbageføringsreform, herunder afskaffelse af efterlønnen: 18 milliarder.

SU-reform: 1 milliard.

Førtidspension og fleksjob: 2 milliarder.

Effektiviseringer i militæret: 2 milliarder.

Regeringen kalder selv sine forslag for modige, men hvornår er det lige, at det er
blevet modigt at slå på dem, der ligger ned?

Enstemmigt vedtaget på generalforsamling i Rør og Blik

En medalje med gusten bagside

Den kaldes fagets medalje og gives til lærlinge, som består svendeprøven med topkarakter. Men i virkeligheden skal der mere til. Hvis lærestedet ikke giver grønt lys, kan lærlingen skyde en hvid pil efter hæderen. En meget uheldig regel, mener Rør og Blik.

■ **SKANDALE** Jannick O. Nielsen, 28 år, opnåede ved sin svendeprøve som fag og facade blikkenslager i juni på TEC Gladsaxe et rent 12 tal. Dermed stod han til at blive hædret med fagets udmærkelse, som fysisk set er en lille rund sølvmedalje. Den gives til lærlinge, der som Jannick O. Nielsen har bestået svendeprøven med topkarakteren 12 rent. Og kun til dem.

Når Jannick O. Nielsen ikke desto mindre må kigge i vejviseren efter sin medalje er grunden, at hans lærested, Brøndum A/S, ikke vil indstille ham, og uden firmaets indstilling er der ingen medalje i udsigt. Sådan er reglen i arbejdsgiverforeningen Tekniq, som på vegne af Dansk VVS står bag medaljen.

Bjørn Due, faglig sekretær hos Rør og Blik København, er fortørnet, både på Jannick O. Niensens og fagets vegne. ”Det er falsk reklame at tale om fagets medalje, når det i realiteten er den enkelte virksomhed, som bestemmer, hvem der skal have den. Det risikerer at føre til, at i denne sammenhæng uvedkommende hensyn – som for eksempel, hvor godt mester kan lide lærlingen, hvor flink lærlingen har været til at komme op om morgenen eller hvor meget han har insisteret på sine rettigheder – kommer til at overskygge det som medaljen gives

for, nemlig fagteoretisk og håndværksmæssig dygtighed,” siger Bjørn Due, som synes, at det kun kan gå for langsomt med at få lavet reglerne om, så medaljen bliver, hvad den giver sig ud for at være: hele fagets.

Begrundelse holdes hemmelig

Selv i arbejdsgivernes rækker er der stemmer, som taler for en ændring. Harry Munck fra blikkenslagerlauget i København, der som formand for uddannelsesudvalget ved TEC Gladsaxe repræsenterer arbejdsgiversiden, mener

”

Det er jeg skuffet over. Ikke på grund af selve medaljen, men på grund af det, den symboliserer

således, at Bjørn Due har en pointe, når han taler for en ændring af reglerne, så det bliver tydeligt, at det er en hædersbevisning og opmuntring fra faget som sådan.

Betyder det, at du også vil arbejde på at få de nuværende regler ændret?

”Jeg synes, at der er et problem, og jeg

” Tekniq går ikke i rette med virksomhedernes vurdering af, hvorvidt der skal tildeles medalje,

krav på – men som Tekniq på medlemmernes vegne tilbyder virksomhederne, at de hædrer deres dygtige lærlinge med. Tekniq går ikke i rette med virksomhedernes vurdering af, hvorvidt der skal tildeles medalje, – hedder det i svaret, hvoraf det også fremgår, at Brøndum A/S, – selv om det ikke er påkrævet, har indsendt en skriftlig argumentation herfor.”

Jannick O. Nielsen har ikke kunnet få oplyst begrundelsen, men måske kan Utætheden.

Hvad står der i Brøndums skriftlige argumentation, Tina Voldby?

”Det har jeg hverken pligt eller ret til at fortælle dig.”

Er det sædvanligt, at firmaerne ikke vil indstille deres kvalificerede lærlinge?

”Det er første gang i de seks år, jeg har været hos Tekniq, at det sker, så sædvanligt er det ikke. Samtidig vil jeg dog sige, at denne sag ikke får mig til at ændre opfattelse af Brøndum A/S som et godt lærested.”

Siger du dermed, at der har været problemer med Jannick, som gør det velbegrundet, at firmaet ikke har indstillet Jannick?

”Ja.”

Hele historien, tak, ikke kun den halve

Bjørn Due fra Rør og Blik ligner et spørgsmålstegn, da han hører, at Jannick

” Det er falsk reklame at tale om fagets medalje, når det i realiteten er den enkelte virksomhed, som bestemmer

O. Nielsen skal have været en besværlig lærling.

”Som lærlingeansvarlig i fagforeningen ville jeg have hørt om det, hvis der var seriøse problemer mellem Jannick og hans lærested, men det har jeg ikke,” siger Bjørn Due.

Jannick O. Nielsen, der fik sit svendebrev 31. oktober og siden ikke har sat sine ben hos Brøndum A/S, har i dag opgivet at få den medalje, hans svendeprobe-resultat ellers berettigede ham til.

”Det er jeg skuffet over. Ikke på grund af selve medaljen, men på grund af det, den symboliserer, nemlig at jeg er god til det fag, jeg har lært mig,” siger Jannick O. Nielsen, der håber, om ikke andet, at hans sag fører til, at lærlinge i fremtiden kan få indsigt i og mulighed for at kommentere de begrundelser, som fører til, at de bliver diskvalificeret som medaljemodtagere.

Forbundssekretær Kim Fusager Balle fra Blik og Rørarbejderforbundet har et andet ønske.

”Jeg synes, det er kritisabelt, at Tekniq til eleverne på vores tekniske skoler oplyser, at de får en medalje, hvis de består svendestykke med topkarakteren rent 12, men underlader at fortælle, at en anden forudsætning er, at firmaet indstiller dem til hæderen. Man skylder at give eleverne hele historien, synes jeg,” siger Kim Fusager Balle.

skal også gerne tale for en ændring, men jeg ikke sikker på, at min mening fylder ret meget i Tekniq,” siger Harry Munck.

En, der ifølge Utæthedens kilder har noget at skulle have sagt er underdirektør Tina Voldby. Hun er leder af politisk sekretariat i Tekniq, og det er sært nok hende, som svarer Jannick O. Nielsen, da han henvender sig til Tekniqs uddannelseskonsulent Bent-Ole Bohn for at få oplyst lærefirmaets begrundelse for ikke at indstille ham til en medalje.

Tina Voldbys svar er dejligt køligt: ”Fagets medalje er ikke noget man har

Rør og Blik sidder godt i det – indtil videre

Afgående kasserer Peter Jensen sluttede karrieren af med at aflevere et regnskab for 2010 som han svang sig op til selv at kalde 'ganske fornuftigt'.

Indtægterne var sidste år således 717.000 kroner højere end udgifterne. Egenkapitalen nåede op på 15,3 millioner kroner, mens 'andre reserver' udgjorde 8 millioner kroner.

"Vi sidder rimelig godt i det, men jeg vil her på falderebet sige, at det på lidt længere sigt kan blive svært at videreføre fastfrysningen af kredskontingentet," sagde Peter Jensen.

Årsagen er, at antallet af ordinære, fuldt betalende medlemmer er for nedadgående og i april 2011 faldt det til under 2000, nærmere bestemt til 1999 medlemmer. Det var ifølge Peter Jensen første gang det skete, siden de københavnske rørlæggers i starten af 1970'erne stemte sig ind i det daværende Blikkenslagernes Fagforening af 1873, som derefter tog

navneforandring til Rør og Blikkenslagernes Fagforening af 1973.

Et nærmere studium af medlemsudviklingen viser dog, at man skal helt tilbage til maj 1964 for at finde et medlemstal under 2000.

Medlemsstatistik

Bevægelser i medlemstallet i perioden fra efterårsgeneralforsamlingen i oktober 2010 til forårsgeneralforsamlingen i april 2011:

- 1999 svende (-53)
- 34 militærmærker (- 8)
- 79 svende, kun medlem af a-kasse (+13)
- 84 efterlønnere (- 8)
- 278 lærlinge (+ 22)
- 378 ledige medlemmer (+62)

Bjørn Due: Godt nyt fra ungdomsfronten

Sidst jeg var heroppe og forklare om, hvordan det stod til med lærlingesituationen, havde der forinden været andre oppe og fortælle om, hvor godt det gik med økonomien, medlemstallet og alt muligt andet. Det eneste sted, hvor det gik rent ad helvede til, var på lærlingeområdet.

Sjovt var det ikke at være manden med de dårlige nyheder, men nu har det heldigvis ændret sig en hel del. I forhold til sidst er antallet af lærlingemedlemmer steget, og der er kommet flere uddannelsesaftaler, ikke mange, men det begynder at gå i den rigtige retning. Vigtigst af alt er der faktisk også blevet valgt en ny bestyrelse i Rør og Blik Ungdom, som har en masse ideer til, hvad de vil fremadrettet. Formanden har lige været af sted på grundkursus for landsudvalg, og det var han meget tilfreds med. Jeg begynder derfor at se en hel del lysere på tingene.

Hjulpet på sagerne har det også, at vores organisator, Martin Bruun, nu er med ude på de tekniske skoler.

Beslutning om bofællesskab i efteråret

Et fællesmøde 30. marts for valgte og ansatte i de seks københavnske fagforeninger, som i et års tid har snakket om at flytte sammen i et bofællesskab, blev aflyst i sidste øjeblik. Så man her det første tegn på, at projektet er løbet ind i problemer, og at det nok ender med, at det ikke bliver til noget?

Nej, forsikrede formand Bjarne G. Petersen i sin beretning. Årsagen til aflysningen var den rent praktiske, at man ikke havde nået at få belyst en række forhold, som skulle have været behandlet på mødet.

Bjarne G. Petersen forudså på den baggrund, at endelig stillingtagen til det påtænke bofællesskab for Rør og Bliks vedkommende først kan ske på generalforsamlingen i oktober 2011. Udelukke at tingene kan komme til at gå hurtigere, ville formanden dog ikke.

”Ender det med, at vi har et beslutningsgrundlag tidligere, vil der blive indkaldt til en ekstraordinær generalforsamling, lovede han.

Om formålet med bofællesskabet sagde Bjarne G. Petersen:

”Det skal styrke den københavnske fagbevægelse ved at skabe et fællesskab, hvor vi udnytter vores ressourcer og kompetencer optimalt. Vi skal have et hus, som i sit miljø, med sine tilbud, sin effektivitet og professionalisme er attraktivt for alle medlemmer, og det skal først og fremmest være et åbent hus, som også afspejler den enkelte fagforenings identitet.

De seks fagforeninger, som indgår i projekt bofællesskab er Rør og Blik København, El København, Metal København, Malernes Fagforening samt de københavnske afdelinger af Teknisk Landsforbund og BJMF/3 F.

Utæthedens Update: De seks fagforeningerr, der tales om i ovenstående tekst, er skrumpet ind til fem, idet Teknisk Landsforbunds afdeling i København har trukket sig fra projektet.

Valg til bestyrelsen

De fire opstillede kandidater til tre pladser i bestyrelsen opnåede følgende stemmetal.

Henrik Juul Rasmussen: 57 stemmer

Jørgen Hansen: 45 stemmer

Lau Jensen: 45 stemmer

Allan Immertreu: 19 stemmer.

Valgt som ordinære bestyrelsesmedlemmer for en periode på et år var hermed Henrik Juul Rasmussen, Jørgen Hansen og Lau Jensen.

Allan Immertreu indtræder i bestyrelsen som suppleant og skal på valg igen allerede ved efterårets generalforsamling.

Ud over de her nævnte var der til bestyrelsen ét nyvalg samt to genvalg.

Kjeld Albretsen blev nyvalgt som kasserer, mens Bjørn Rosenørn Due og Allan Leegaard blev genvalgt som henholdsvis faglig sekretær for blik og vvs området og faglig sekretær for sikkerhed og miljø området.

Til posten som revisor og posterne som stemmetællere genvalgte desuden Jan Brylow samt Finn Iwanouw og Leo Borglund.

Henrik J. Rasmussen:

Jørgen Hansen:

Lau Jensen:

Allan Immertreu:

Opmåling sætter rekord

Rør og Blik Københavns opmåler, Karsten Pedersen, satte i 2010 rekord med 472.000 kroner i opmålingsgebyr. Året forinden, i 2009, kom der til sammenligning 290.000 i fagforeningens kasse fra opmålingen.

Svendenes fortjeneste på de opmålte arbejder, i øvrigt alle sammen rørarbejder, var i 2010 på 299,60 kroner i timen. Landsgennemsnittet lå på 269,86 kroner.

Den lange vej mod en lokalaftale

Svendene i Enco A/S indgik den 29. april med deres arbejdsgiver ny lokalaftale, som løfter servicesvendenes løn til 208,11 kroner i timen, når alle tillæg er medregnet. I procenter er der tale om en forbedring på 2,9 procent. Med den nye aftale gennemføres desuden en forlængelse af opsigelsesvarslet, så svende med mindst fem års anciennitet har 15 dage og svende med mindst ti års ansættelse i firmaet bag sig har 20 dage.

Tillidsmanden hos Enco, Henrik Roos, gav på Rør og Bliks generalforsamling den 12. april, altså på et tidspunkt, hvor der endnu ikke forelå et resultat, og hvor det endnu var usikkert, om parterne kunne nå hinanden, en beskrivelse af forhandlingsforløbet frem til da. En beskrivelse, som vakte både moro og kaldte på genkendelse i forsamlingen.

” Vi startede forhandlinger i januar måned og tænkte, at der så ville være tid nok til at komme det hele igennem, inden den gamle aftale løb ud 1. maj. Vi lagde hårdt ud og afleverede fire punkter, som kostede penge, og fire som vi mente, ikke kostede penge samt et

forslag til opfølgning på en lærlingeaftale. Penge-kravene lød på en seks procents lønstigning, firmabetalt opmålergebyr, en fratrædelsesgodtgørelse på 1000 kroner per års ansættelse og to timers betaling for hver overarbejdstime. Da vi havde fremlagt vores ønsker, var det lige før, at vi skulle hente mester nede på gulvet. Han kom op igen.

Kravene, som vi mente ikke kostede penge, drejede sig om en tillægsseddel til vores slumpakkorder som vi ville have skrevet ind i lokalaftalen, og om, at der efter et års ansættelse skulle laves en kursusplan for hver enkelt svend. De fem feriefri dage ville vi have lavet om til 37 feriefritimer, mens det fjerde krav gik på, at vi ville have et skattefrit pendlerkort.

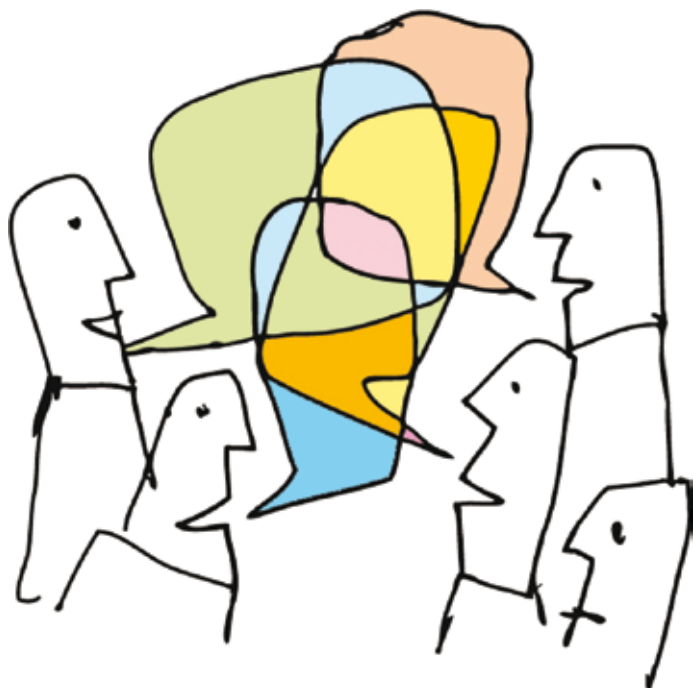
Vi blev nogen tid efter kaldt til et møde, hvor vi fik at vide, at der ikke var noget at komme efter. Ingen lønstigninger, men en nulløsning. Glemme alt om det arbejdsgiverbetalte opmålergebyr kunne vi også. En fratrædelsesgodtgørelse skulle vi nok kunne finde ud af, vi skulle bare hæve klubkontingentet og selv betale penge til svendene, når de blev fyret. Overarbejde behøvede vi slet ikke

bekymre os om, for det skulle enten undgås eller klares ved at tage lejesvende ind.

Så kom vi til det, vi ikke mente kostede penge. Det med en kursusplan fandt man var en rigtig god ide. Vi kigger på det, og vi har jo en god dialog, sagde man. Man havde endog en ide, nemlig at sende alle anlægssvende på et endags stilladskursus som opfølgning på et tilsvarende kursus for to år siden. Efter min mening ikke meget af en kursusplan. Til vores forslag om at veksle de fem feriefri dage til 37 feriefritimer blev der sagt, at det var alt,

DEBATTEN

BJARNE ØRBEKKER:

”Oven på formandens nedslående beskrivelse af, hvor dårligt det går med tillidsmandsarbejdet, herunder med besvarelse af lønstatistikker og ting og sager, så man måtte tro, at der ikke var en eneste aktiv tilbage, er det livsbekræftende med en, som stiller sig herop og spiller Karl Smart og fortæller, hvordan det kører derude med forhandlingerne. Det skal du have tak for, Henrik Roos.

Omtalen i vores egen fagpresse af den unge mand, som efter et besøg i en gul fagforening vendte tilbage til Rør og Blik, da han kom i vanskeligheder, rejser efter min mening en interessant problemstilling. Vores fagforening kommer mere og mere til at se sig selv som et kontor af sagsbehandlere. Desværre er det blandt mange medlemmer også adgangen til at få problemer løst, der fylder mest, når de overvejer, om de skal være medlem af en fagforening. Det forfærdelige er, at det i vores fagforening som oftest er nogle fandens gode sagsbe-

alt for dyrt i administration, og at det slet ikke kunne lade sig gøre. Det skattefrie pendlerkort var man villige til at kigge på engang i fremtiden, hvis der fandtes en plads, som lå i nærheden af en station. Dertil måtte vi sige, at det bare ikke var godt nok, de måtte komme med noget mere, så vi bad om et møde, hvor mester var med. Han var sygemeldt ved det første møde, stakkels mand.

Efter hård diskussion og fremlæggelse af firmaregnskaber, som viste, at mester havde lagt en masse penge til side i holdingselskaber og haft overskud i år, hvor han havde været fræk og sige, at vi ikke skulle have julegaver og så videre, ringede firmaet og sagde, at de godt ville lade servicesvendene stige. De havde 202 kroner og 40 øre i timen, og det ville man hæve til 204 kroner. Okay, det var en 1 krone og 60 mere, men så kunne jeg regne ud, at skur og smuds var inklusiv, så det i realiteten drejede sig om 1 krone og 30. Derudover var der den hurdle, at alle zonepenge, og det er for servicesvende halve zonepenge, op til 15 kilometer skulle indgå i lønstigningen. Et andet tilbud var, at servicesvendene kunne få 45 øre oveni, hvis vi alle sammen frasagde os vores af arbejdsgiverne betalte fritids- og ulykkesforsikring.

Den holder ikke, tænkte jeg, så vi skrev til mester og sagde, at nu havde vi lagt alle vores krav sammen til en 5,5 procent lønstigning, og så lod vi i øvrigt forstå, at vi var parate til at forhandle, når han nu var kommet med 0,6 procent, som de der 1,30 kroner udgjorde. Derudover havde vi omlagt vores krav om fratrædelsesgodtgørelse til, at man ikke kunne fyres, før den kursusret, man havde optjent i firmaet, var afviklet.

Vi kigger på det og vender tilbage med et svar den 27. april, lød tilbagemeldingen. Hertil svarede jeg, at det er to dage før lokalaftalens udløb, så kunne vi ikke mødes før. Det kunne der ikke blive tale om, for de var på ferie alle sammen.

I torsdags sendte klubbestyrelsen en orientering om forhandlingernes forløb ud til alle svendene, og den skabte røre i andedammen. Her i dag tirsdag mødtes alle svendene hjemme på værkstedet

og tog derfra til fagligt møde herinde i fagforeningen, hvor de alle udfyldte en kursusplan som jeg derefter afleverede til firmaet kl. 09.00, samtidig med, at svendene genoptog arbejdet.

Resultatet heraf er blevet, at vores SU-møde i morgen er lavet om til, at vi skal forhandle lokalaftale.

I skal her til sidst også lige vide, at firmaet havde tænkt sig at give mig en skriftlig advarsel, fordi jeg, da folkene tog til fagligt møde i fagforeningen, tog med dem. Mig forekom det ellers meget naturligt at følge efter folkene, hvor de går hen, når man nu som tillidsmand er forpligtet til at sige til dem, at de skal passe deres arbejde.

Det synes firmaet ikke, men lad os nu se, hvad der sker med den skriftlige advarsel. Indtil videre holder de tilbage med den,” konstaterede Henrik Roos.

handlere, man får adgang til, hvad jeg selv har nydt godt af.

Dog synes jeg, at det er trist, at vægten er flyttet så meget over på den del. Oprigtigt talt burde man jo opfatte fagforeningen som den organisation, vi bruger til at tilkæmpe os større og større magt over vores eget arbejdsliv. Selvfølgelig skal vi føre de sager, der skal føres, men indbyrdes solidaritet må og skal være hovedideen med en fagforening.”

KLAUS NIELSEN: Frederiksberg Forsyning A/S: ”Er der i jeres firma mon en læring på sidste år, som kunne tænke sig at komme ind hos os. Jeg skal forklare, hvorfor jeg spørger? Min søn er i lære som energimontør, men lærte, hvor han er, ikke alt det, han skulle som energimontør, så jeg spurgte i mit eget firma, om vi ikke kunne tage en læring ind i en tre-seks måneder. Det var man med på, vi fik lavet et kontraktudkast og jeg talte

med sønnens firma, som syntes, at det var alle tiders ide. Da jeg kom med papirerne for at få dem skrevet under, havde mester pludselig ikke tid. Vi rykkede, men tingene trak ud, indtil sønne skulle tilbage på skolen og lave svendestykke. Situationen er nu den, at vi i Frederiksberg Forsyning har en kontrakt liggende, som går på, at vi gerne vil have en læring ind fra tre til seks måneder. Lad mig høre fra jer, hvis I har en lærling, som kunne tænke sig at komme ud til os.”

HENRIK JUUL RASMUSSEN:

”Jeg er så heldig at have overtaget dele af den lokale, som du, Bjarne Ørbekker i sin tid var med til at lave med L og H. Det hedder i dag L & H Rørbyg, men der står det samme om lærlingene som der gjorde i din tid. Der står, at man fortrinsvis bør beholde lærlingene efter udstået læretid, men det gør man sådan set ikke, medmindre altså, at det er gode lærlinge, man kan tjene penge på. Når jeg

Lokalaftaler – en mangelvare

Al løn, udover den overenskomstfastsatte mindsteløn på 104 kroner i timen, beror på lokale aftaler i den enkelte virksomhed. På den baggrund fandt Bjarne G. Petersen det utroligt, at der tilsyneladende kun findes skriftlige aftaler om løn- og arbejdsforhold i en snes københavnske virksomheder.

”Vi skrev i februar til 300 virksomheder under Tekniq og bad dem indsende kopi af de skriftlige aftaler, der fandtes i deres virksomhed. Vi fik 42 aftaler tilbage, hvoraf cirka halvdelen mest havde karakter af personalecirkulærer som virksomheden selv havde fabrikeret. Det vil sige, at kun cirka 20 virksomheder har en decideret lokalaftale, sagde Bjarne G. Petersen, som derfor glædede sig over, at der på et tillidsmandsmøde ugen før generalforsamlingen var enighed om, at der skulle gøres en ekstrainsats for gennem de lokale lønforhandlinger at få sat en stopper for reallønsfaldet og for at få lavet flere skriftlige lokalaftaler.

Det gjorde indtryk på tillidsfolkene, da de fik forelagt en række firmaregnskaber, som viste, at det ikke så sort ud for vores branche, som arbejdsgiverne foregiver, faktisk afslørede flere af regnskaber endda meget pæne overskud til ejerne,” sagde Bjarne G. Petersen.

OK 2012:

Rør og Blik kræver ikke længere arbejdstid

Medlemmernes krav til OK 2012 skal være Rør og Blik i hænde senest med udgangen af maj, så de har lidt tid endnu at løbe på.

Alligevel turde Bjarne G. Petersen godt udelukke ét bestemt krav i den pakke, Rør og Blik derefter sender frem til forbundet.

”Temaet omkring de kommende forhandlinger kan der indtil videre kun spås om, men det er nok ikke helt urealistisk at forvente, at kravet om kædeansvar, som var fremme i 2010, vil dukke op igen. En ting er dog helt sikker: Et krav om længere arbejdstid, om det så kun er 12 minutter mere om dagen, kommer ikke herfra i hvert fald ikke med min gode vilje, slog Rør og Bliks formand fast.

DEBATTEN

... fortsat fra forrige side

hører formanden sige, at vi skal have løntilskud til lærlinge, er min anke, at jeg ikke tror, det er det rigtige at gribe til. Spørgsmålet, som melder sig, hvis man får løntilskud, efter at man er uddannet, er, om man så i virkeligheden er uddannet eller bare er der. Det synes jeg er et vigtigt spørgsmål, for

det skal være sådan, at man er der, fordi at nogle gerne vil have, at man er der – og det skulle helst være ens kolleger.

I vores rørklub er vi gået til lokalforhandlingerne med det synspunkt, at når mesteren har fået støtte, mens lærlingen var under oplæring, så skal han også være forpligtet til at beskæftige ham, når han er udlært. Vi er godt klar over, at det ikke koster mester en krone. Dem, der koster noget, er svendene, som er der i forvejen, fordi en af dem bliver nødt til at flytte sig for, at der kan komme en ny udlært ind.

Jeg synes virkelig, vi skal passe på med de der tilskudskroner. Jeg synes hellere, vi skal forsøge at forbedre vores lokalaftaler og sige, at i dag er det ikke nok, at mester fortrinsvis skal ansætte

den nyudlærte. Nej, der skal stå, at han er forpligtet til det – eller som minimum, at han ikke kan ansætte andre i perioden.

Bjarne Ørbekker, du sagde, at der var en tillidsmand oppe og spille smart. Nu synes jeg ikke, at Henrik Roos spiller smart, jo måske, men så er det på den positive måde.

I øvrigt forstod jeg, at du efterlyser gode historier. Her er én: I efteråret blev vores lærlingeansvarlige fyret til trods for, at han var medlem af klubbestyrelsen, men efter pres fra klubben og lidt spillen med musklerne lykkedes det os at få ham genansat nogle få måneder senere. Der er altså steder, hvor der endnu er noget kampgejst tilbage. Det er ikke os alle sammen, som har sænket hovederne.”

BJØRN DUE: ”Jeg vil knytte et par bemærkninger til Klaus Niensens historie om sønnen, der er i lære som energimontør, men er i et firma, hvor de praktisk taget ikke har noget arbejde omkring energi. Der er ikke noget gas, der er ikke noget fjern-

Farvel til Peter, goddag til Kjeld

Generalforsamlingen den 12. april blev fra flere sider benyttet til at sige farvel og tak for indsatsen til den afgående kasserer Peter Jensen og til at byde velkommen til hans afløser, Kjeld Albrechtsen.

Bjarne G. Petersen sluttede sin beretning af med at sige, at han personligt var ked af, at Peter Jensen havde valgt at trække sig, ligesom han konstaterede, at Peters fire år som kasserer og a-kasse ansvarlig dækkede over en besværlig periode i fagforeningens historie.

”Der har været flytningen fra Lygten 18, etablering af ny fælles a-kasse, indførelse af nye Edb-systemer, som har voldt mange problemer, og så konkurssager i et antal som vi aldrig før har oplevet, sagde formanden, der bød den nye mand i sjakket, Kjeld Albrechtsen, hjertelig velkommen

og udtrykte en forhåbning og forventning om, at samarbejdet med ham vil blive ligeså godt som det man havde haft med Peter Jensen.

Faglig sekretær Bjørn Due: ”Tak til Peter, tak for godt samarbejde, selv om det ind imellem har været knapt så sjovt, når vi har haft alle de her LG-sager i forbindelse med konkurserne. I samme moment vil jeg sige velkommen og ønske Kjeld tillykke med valget. Jeg har lært dig at kende som en god fyr og en god kollega, og jeg håber, vi kan få et godt samarbejde.

Lau Jensen: ”Også fra min side skal der lyde en tak til Peter for et stort og dygtigt stykke arbejde. I øvrigt også velkommen og tillykke til Kjeld som jeg håber kommer til at gøre det ligeså godt, som Peter har gjort det.

Peter Jensen: ”Mange har spurgt, hvorfor jeg stoppede. Dertil har jeg sagt, at det har noget at gøre med det arbejde, der ligger i kassererposten, og med hvordan tingene er skruet sammen herinde i fagforeningen. En del har også spurgt, hvad jeg nu skulle lave, og undret sig, når jeg så har sagt, at det ved jeg sgu ikke lige, men at jeg tager det forholdsvis roligt. Ifald jeg arbejder videre inden for faget, og det kan sagtens være, så vil jeg fortsætte med at arbejde fagpolitisk, for det har jeg sådan set gjort, siden jeg var 15 år. I slipper altså ikke for mig, hvis jeg forbliver i faget, men jeg udelukker heller ikke, at jeg går ud og laver noget andet. Hvis det sker, vil jeg tro, at jeg kommer til at arbejde fagligt der.”

varme, der er ikke en skid, og det er et problem, når man skal være energimontør.

Klaus spørger mig på et tidspunkt, om det er i orden, at han laver en aftale med sit firma om, at de kan tage en lærling ind i en periode, så han bliver knivskarp på den del, han mangler i sin uddannelse. Jeg siger, at det er en bragende god ide, og med den aftale, som derefter bliver indgået, står vi for første gang med et firma, som frivilligt tilbyder en kombinationsordning.

Hovedparten af vores mestre er så skide stolte, at fordi der står blikkenslager på deres svendebrev fra 1962, så tror de, at de stadigvæk kan uddanne hvem som helst til hvad som helst. Sådan fungerer verden bare ikke. Derfor vil det være stærkt, hvis I derude i firmaerne kan finde en dygtig lærling til Frederiksberg Forsyning, så firmaet får en god oplevelse og forhåbentlig lyst til at indgå mange flere kombinationsaftaler. Det vil være en gevinstsituation for alle parter.

Jeg er derudover meget enig med Henrik Juul Rasmussen i, at vi skal have sat en stopper for den automatik, der gør, at så mange nyudlærte svende sendes direkte ud i arbejdsløshed, og at det kan gøres ved, at vi i lokalaftalerne får indføjet, at firmaer skal – garantere er måske så hårdt et ord – men så i hvert fald tilstræbe, at finde beskæftigelse til nyudlærte. Det forudsætter,

som Henrik Juul rigtigt påpeger, at der udvises noget solidaritet ude i firmaerne.

Her er et eksempel på, hvordan jeg synes, man ikke skal bære sig ad: Tillismanden i et firma, som udlærte en lærling i efteråret, ringede og bad om hjælp til at omgå lokalaftalen, for han mente, at de tre måneders beskæftigelse som lærlingen var stillet i udsigt, dem skulle han sgu ikke have, for så var der en anden svend, som skulle fyres, og ham kendte han meget bedre.”

LAU JENSEN: ”Ros til vores kære A-klub, som er utrolig aktiv og meget fagligt engageret. Jeg synes, det er virkelig flot, at man lægger så meget arbejde i det. Man kan samtidig konstatere at A-klubben har præsteret noget ekceptionelt, noget som andre har prøvet gennem mange år, men ikke er kommet igennem med. Det er helt ekstraordinært lykkedes for dem at få penge ud af forbundet, ikke så mange som de havde håbet, men en smule var

Rør og Blik Ungdom har fået ny ledelse

Siden Jakob Zangenberg for snart et år siden trak sig som formand, fordi han var blevet svend, har Rør og Blik Ungdom stået uden ledelse. Bestræbelserne på at få valgt ny formand og medlemmer til bestyrelsen er faldet på, at lærlingemedlemmerne er udeblevet helt og aldeles - fra først en ordinær generalforsamling og derefter to ekstraordinære. Der har ved ingen af lejlighederne været kandidater til stede til posterne, og i øvrigt heller ikke nogen til at stemme på dem. Derfor har Rør og Blik Ungdom været sat under administration af Rør og Blik København, nærmere betegnet af faglig sekretær Bjørn Due.

Men nu er det omsider lykkedes at få sammensat en ledelse. Måden, hvorpå ledelsen er blevet valgt, må kaldes uortodoks, idet det ikke er sket på en dertil indkaldt generalforsamling, men i forbindelse med landsmødet i Blik og Rør Ungdom.

Bjørn Due mener ikke, at der er grund til at sætte spørgsmålstegn ved valgets gyldighed.

”Landsmødet er inden for ungdoms-

Faglig sekretær Bjørn Due (th) afleverer her ansvaret for Rør og Blik Ungdom til den nyvalgte formand, Jesper Olsen.

arbejdet i vores organisation vel den højeste myndighed, så at blive valgt af de københavnske lærlinge, der er med her, må siges at give den fornødne legitimitet,” mener Bjørn Due, som dog lægger op til, at medlemmerne af den nye bestyrelse skal have deres mandater bekræftet for-

mentlig ved et møde for lærlinge i forbindelse med fagforeningens generalforsamling i efteråret.

Den nye bestyrelse består af formand Jesper Olsen og bestyrelsesmedlemmerne Ahmad Haje og Mohtassem Karbon.

DEBATTEN

... fortsat fra forrige side

der da, så man kan håbe, at der nu er åbnet op for posen.”

BJARNE G. PETERSEN: ”Til Henrik Juul vil jeg sige, at jeg ikke tror, vi er så uenige. Det, jeg sagde om tilskud, handlede om lærlinge, som ikke havde fået arbejde efter endt uddannelse, dem, der havde fået et los i røven, dem,

der havde gået i månedsvi for ingenting uden at der skete noget som helst. For dem kan der i yderste konsekvens blive tale om, at de kan få et tilskud og blive ansat på ordinære vilkår, for den vej at få noget erfaring og forhåbentlig også et job.

Mit udgangspunkt er ikke, at alle firmaer skal have et tilskud for at beholde deres lærlinge. Jeg synes, det er meget fint at forsøge at få ind i sine lokalaftaler, at firmaerne skal påtage sig at beholde deres lærlinge i en periode efter endt uddannelse. Jeg vil dog advare mod at forsøge at få det samme skrevet ind i overenskomst, for vi vil fluks blive mødt med et modkrav om indførelse af ungsvendeløn. Det er virkelig et skråplan at komme ud på, for hvor længe skal en ungsvendeløn vare og hvem skal på ungsvendeløn?

Med hensyn til kombinationsaftaler, som Bjørn Due taler om, synes jeg også, at det kunne være fint, hvis firmaer med speciale inden for energiområdet tog lærlinge i længere eller kortere perioder. Vi er nemlig ude for, og det ved dem, der bedømmer svendepøver, at mange lærlinge dumper, fordi de ikke har de påkrævede færdigheder.

Lau taler rosende om A-klubben og det kan jeg helt tilslutte mig. A-klubben samler 30-40 mennesker hver mandag til møde, og de gør et skidegodt stykke arbejde.

Bjarne Ørbekker mente, at min beretning var meget sort, men det synes jeg nu ikke, den var. Det jeg forsøgte at udtrykke var, at der på vores seneste tillidsmandsmøde var en rimelig optimistisk stemning. Tillidsfolkene kunne se, at der var nogle eller burde være nogle muligheder. Der er altså lys forude, når vi forsøger at vække folk. Dem, der har været oppe og tale om lokalforhandlinger, melder jo også om god aktivitet. Nu skal vi bare have aktiviteterne til at brede sig. Så nej, der er ikke nogen, der har smidt håndklædet i ringen.”

KORT NYT

Pensionistforeningen Rør og Blik København

Program for 2. halvår 2011

Mandag den 29. august kl. 10.00 på Lygten

Mød Hans Jensen, tidligere forbundsformand og LO formand.
Indskrivning til turen på Christiania

Onsdag den 21. september

Besøg på Christiania. Mødested ved hovedindgangen kl. 09.45

Mandag den 29. september kl. 10.00 på Lygten

Møde med Kjeld Albrechtsen, Rør og Bliks nyvalgte kasserer
Indskrivning til turen til LO skolen i Helsingør

Mandag den 19. oktober

Tur til LO Skolen – med rundvisning og frokost. Afgang fra Lygten
10 kl. 09.30

Mandag den 31. oktober kl. 10.00 på Lygten

Tidligere forbundsformand for Metal Georg Poulsen causerer.
Indskrivning til besøg på Politimuseet

Torsdag den 17. november

Besøg på Politimuseet. Mødested og -tid: Fælledvej 20, København N. 09.30

Mandag den 28. november kl. 10.00

Henrik W. Petersen, næstformand for Blik- og Rørarbejderforbund, kommer på besøg.
Indskrivning til julefrokosten.

Onsdag 7. december kl. 12.00 på Lygten

Julefrokost

Pris for deltagelse i udflugter: 150 kroner.

Husk også: Sidste mandag i hver måned kl. 10.00 medlemsmøde på Lygten 10

Nedsat kontingent til ledige og syge

Efter enstemmig beslutning på generalforsamlingen er det som noget nyt vedtaget, at arbejdsløse og sygemeldte medlemmer i kategori A, det vil sige fuldt betalende ordinære medlemmer, i fremtiden kan søge om nedsat kontingent hver gang, de uafbrudt har været ledige eller sygemeldte i en periode på 17 uger. For at være omfattet af ordningen skal man have aktuelt A-medlemskab af Rør og Blik (Kreds København) i mindst et halvt år. Først herefter tælles de 17 uger.

Kontingentnedsættelsen vil erstatte den tidligere ordning, som er blevet alt for tidskrævende at administrere.

Der vil rent teknisk blive tale om en fritagelse for kredskontingent i 52 dage svarende til 550 kr., og nedsættelsen gælder fra ansøgningen er modtaget og bevilget.

Ansøgningen skal være skriftlig enten på nedenstående formular, der fremover vil være i hvert nummer af utætheden eller på mail til fagforeningen på kbh@blikroer.dk.

På ansøgningen skal medlemmets navn, personnummer og startdato for ledighed/sygeperioden fremgå. Ved ansøgning på grund af sygdom skal foreligge dokumentation.

Ansøgning om nedsættelse af fagforeningskontingent efter 17 ugers uafbrudt ledighed eller sygdom

Ved ansøgning på grund af sygdom skal foreligge dokumentation.

Navn..... Personnummer:.....

Startdato for ledighed eller sygeperiode:

Sendes til Rør og Blik, Lygten 10, 2400 Kbh. NV eller på mail:Kbh@blikroer.dk

Uens løn

for – næsten – ens arbejde

■ **BAGGRUND** Opmåling efter prislister giver bedst. Det kan konstateres ved at sammenligne indtjeningen hos de to sjak, som har stået for rørinstallationerne i hvert deres tårn på det nye Bella Hotel på Amager. Sjakket fra Basen A/S har haft Karsten Pedersen fra Rør og Blik København til at opmåle deres arbejde efter prislister og er kommet ud af opgaven med en timeløn på 315 kroner, mens sjakket fra ENCO A/S, der valgte at indgå en slumpakkord, opnåede en timeløn på 230 kroner.

Hvordan to samtidigt udførte og stort set identiske stykker arbejde kan munde ud i, at rørlæggerne i det ene sjak tjener 85 kroner mere i timen end det andet, har Utætheden søgt forklaringer på hos de to sjaks akkordholdere: Rasmus Andersen fra Basen og Frank Andersen fra ENCO.

Er den fulde og hele forklaring, at opmåling efter prislister som lønredskab betragtet bare er slumpakkorden klart overlegen? Eller ligger der mere i det end som så?

Verden ifølge Frank Andersen, ENCO

Frank Andersen, hvorfor valgte Enco-sjakket at indgå en slumpakkord, og har du fortrudt det, nu du kender resultatet og kan sammenligne med det, Rasmus og hans sjak har tjent?

”Når vi valgte slumpakkorden, var grunden, at hverken jeg eller andre i sjakket havde den store erfaring med opmåling. Derfor besluttede sjakket, i øvrigt i enighed, at tage slumpakkorden, hvilket vi – set i bagklogskabens klare lys – ikke skulle have gjort.

Er det nødvendigt at have erfaring med opmåling, der er jo folk udefra, som man kan tilkalde og få til at hjælpe sig?

”Hvis de folk, man har som sine nærmeste, løjtnanterne eller hvad man nu skal kalde dem, heller ikke har erfaring med at måle op, så er der risiko for, at man ikke får skrevet alle de nødvendige kopisedler. Jeg har da prøvet at måle op i

min karriere, og ved derfor også, at man ofte må slås med arbejdsgiverne for at få sine kopisedler godkendt. Det var sådan nogle ting, vi var bevidste om, da vi i stedet indgik slumpakkorden.

På et tidspunkt var der fare for, at jeres akkord skulle gå ned, men det blev afværget ved, at I overgik til en fast timeløn, der var lavere end den I i slumpakkorden aftalte. Sig mig, hvad er der gået galt?

”Set med mine øjne har det været et dårligt projekt. Der er spildt tid på at få ting afklaret, som burde have været på plads, og så har der været alt for mange høvdinge på projektet, en seks syv stykker i hvert fald. Det er ikke nogen undskyldning for, at vi indgik en aftale, som ikke kunne holde, men det hører dog med til billedet.”

Tager du det som et personligt nederlag?

Det gør jeg lidt, for det er jo mig, der har været formand. Det havde været noget andet, hvis det var 300 kroner i timen, vi ikke var kommet i hus med, men det var kun 235, så vel er det da kedeligt og irriterende.

Du skal ikke bygge flere skæve hoteller lige med det første, kan jeg næsten høre?

”Aldrig nogensinde mere, og det må du fandeme gerne skrive.”

Frank Andersen og Rasmus Andersen om godt kollegaskab

Frustrerende og sindsoprivende stunder har der været en del af undervejs, men alligevel tager Frank Andersen også gode minder med sig fra de næsten to år, det har taget at rejse Bella Hotel.

”Jeg var meget skeptisk, da jeg opdagede, at vi skulle være tre VVS-firmaer på pladsen: L & Rørbyg til sprinkleranlægget samt Basen og os fra Enco på rørbetjeningen. Det havde jeg ikke prøvet før, og jeg var bange for, at det skulle give en masse problemer, men det har overhovedet ikke været tilfældet. Tværtimod er det noget af det mest

Verden ifølge Rasmus Andersen, Basen

Hvorfor valgte I i Basen-sjakket at bruge opmåling efter prislisten?

”Jeg er opflasket med opmåling. Selvfølgelig har jeg prøvet slump, men jeg foretrækker opmåling. Og i det her tilfælde havde jeg ingen problemer med at få min vilje. Da de øvrige medlemmer af sjakket kom til, havde jeg allerede været i gang på hotellet i flere måneder og fået mit arbejde målt op, så stilen var ligesom lagt.

Hvordan flasket op med opmåling?

R: Min far, Johnny, er opmåler ude på Sælland, på min læreplads målte svendene op og de første fem år som udlært gik jeg i nogle sjak, hvor vi brugte opmåling, og der kunne jeg jo se, at det gav en større frihed og som oftest også en god indtjening. Selv om man sad en time i stedet for en halv til frokost, kunne mester ikke komme og sige, at nu var det ud af vagten. Jamen mester, vi betaler selv for at sidde her. Vi får kun for det, vi laver, og den filosofi kan jeg godt lide. Og det kan folkene i mit sjak også. Vi har været otte mand, hvoraf de fire, foruden mig selv, har erfaring som akkordholdere og vi er enige om at foretrække opmåling.

Var deres holdning til opmåling en faktor, du lagde vægt på, da du tog folk ind i sjakket?

”Jamen, det var det. Det var folk, jeg kendte fra tidligere og om hvem jeg vidste, at de, ud over at være fagligt dygtige, også var på opmåler-holdet.”

Hvordan forklarer du, at I ender med en timeløn på 315 kroner, hvilket vel må betegnes som ret pænt?

”Det er da en god betaling, men jeg må fastholde, at vi kun har fået, hvad vi har fortjent. Det er det, der er det det geniale ved opmåling. Den sikrer, at der er overensstemmelse mellem løn og indsats. Når du spørger om årsagen til, at det er gået så godt, må jeg pege på folkene i mit sjak. De har været meget selvstændige, de har kunnet se fremad, og har der været problemer, hvad der jo også har, har de ringet til mig, hvorefter jeg har taget dem op med ingeniørerne, eller hvem det nu kunne være. Så jo, en stor del af forklaringen er, at jeg har haft et super-sjak.

Hvad har det største af jeres problemer været?

”Når du har 24 etager og elevatoren ikke virker, i lange perioder drejede det sig om i gennemsnit en time om dagen, så opstår der spildtid, og spildtid gør ondt, når ens løn afhænger af, hvor meget man producerer. Mine folk var i hvert fald skide utilfredse.”

positive, jeg har oplevet herinde,” siger Frank Andersen.

Rasmus Andersen: ”Ja, forholdet mellem os har faktisk været godt, det synes jeg også.”

Frank Andersen: ”Vi har hjulpet hinanden, også med stumper, hvis det skulle være.”

Rasmus Andersen: ”Stemningen blandt os Blik og Rør kolleger har generelt været positiv, selv om alle godt vidste, at der var differentierede lønninger. Mange gang har vi spist sammen, og om fredagen har vi haft fælles frokost.

ARBEJDERKAMP FOR OVERLEVELSE

Hvornår vågner vores kreds og i særdeleshed vores forbund op og kommer frem i skoene? Vi skal kæmpe nu, inden vi alle ryger på bistandshjælp.

Der er bare vild løndumping i gang over hele linjen. Vi går rundt som en flok små spejderdreng og siger 'ja, det er noget værre noget', men det hjælper jo ikke. Vi skal frem i medierne, vi skal være synlige, og det skal I sørge for, at vi bliver. Der skal sættes ting i gang - ikke bare i Rør og Blik, men inden for hele gruppen af håndværkere.

Der bliver virkelig trådt på os i øjeblikket. Seneste eksempler er dagpengeforringelserne og det med efterlønnen, men der er meget andet at tage fat på: Lokalaftalerne, som der næsten ikke bliver indgået nogen af, lønforhandlinger, som giver et stort rundt nul, men som bliver til et minus for os arbejdsløse, sygemeldte og bistandsklienter. Vi bliver kontrolleret og mistænkeliggjort, og vi bliver sendt på vildt sindssyge og lange kurser i at skrive og sende ansøgninger – noget, som vi nok alle kan i forvejen.

De milliarder af kroner, som bruges på

dette vanvid, kunne anvendes langt bedre. For eksempel på at få udviklet alt det, vi danskere i forvejen er gode til. For eksempel har vi blikkenslagere know how med hensyn til alternativ energi – vind, sol og bølge – og ifølge Rambøll er vi så meget eksperter i udnyttelse af fjernvarmen, at vi på det nærmeste sender isterninger tilbage til værkerne.

Det er der brug for, at der bliver gjort opmærksom på. Derfor ansøgte A-klubben i Rør og Blik vores forbund om et tilskud på 25.000 kroner, som blandt andet skulle bruges på en tur til Lolland, hvor man kan se de alternative energiformer demonstreret. Formålet med turen var at lære nyt, at vise, at Rør og Blik er del af den aktive fagbevægelse og også at dyrke det kammeratlige samvær.

Men ikke engang fra vores egne var der den store støtte at hente. Vi kunne få 7000 kroner til vores arbejde. De 25.000 kr., vi tiggende om, svarer omtrent til, hvad vores valgte får i løn om ugen. Skulle vi cykle til Lolland eller tage toget for vores understøttelse. Eller hver især tage en mursten fra vores forbundshus og bruge den som klippekort?

Vi skal stå sammen og vise vores utilfredshed med regeringen, men vi skal

også gøre klart for alle andre, at vi har en know how, som med natur- og kernekraftkatastrofen i Japan er mere aktuel end nogensinde.

Prøv nu at Vågn Op!, som bladet hedder i vores gamle kredshus.

Kammeratlig hilsen

Kreds 10's bedste mand alias Renè Clement, aktiv i A-klubben

PS: I øvrigt synes jeg, at det er et vildt dårligt signal at sende at gøre en vis Brian Nielsen til helt og forsidestof i Utætheden og bringe flere sider med ham i forbundsbladet Blik og Brød, fordi han har meldt sig ud af vores fællesskab og kommer tilbage som en pryglet hund fra de 'gule' og tigger om hjælp.

Vi kører sagen for ham og vinder – som næsten altid. Folk må jo tro, at det er sådan man skal gøre: Melde sig ud af fællesskabet for at spare penge og vende tilbage, når lokummet brænder. Totalt usolidarisk.

Det er ikke den slags medlemmer, vi har brug for.

Renè Clement.

Svar til Renè Clement

Gode kollega

Du spørger hvornår vi vågner op og til det kan jeg svare, at vi er skam vågne. Dem som deltog i generalforsamlingen d. 12. april i år kunne nok ikke undgå at høre, at en stor del af beretningen netop omhandlede de problemstillinger du rejser i dit læserbrev som jeg for øvrigt først har modtaget efter generalforsamlingen.

Vore krav til en ny regering indeholder blandt andet også krav om et dagpengesystem, der sikrer medlemmerne en ordentlig dækning af tabt arbejdsfortjeneste ved ledighed og en lovgivning, der hjælper dem til at komme i beskæftigelse igen ved blandt andet kurser og efteruddannelse og ikke som nu, hvor det nærmest går ud på at chikanere de ledige mest muligt med tåbelige aktiverings – og jobsøgningskurser.

Vi ønsker tillige et dagpengesystem, der sikrer, at ingen taber retten til dagpenge, så længe den enkelte ledige følger de an-

visninger en forhåbentlig ny dagpengelov foreskriver, med hensyn til at være aktivt jobsøgende, at påtage sig de jobs som bliver anvist, at deltage i relevant efteruddannelse og i særlige tilfælde måske også jobtræningskurser for at kunne påtage sig nyt arbejde og med hensyn til det sidst nævnte bør det være a-kassen, der godkender for at undgå eventuelt misbrug.

Disse betragtninger har vi fremlagt over for politikerne fra de tre arbejderpartier ved blandt andet seminarer i Byggefagenes A-kasseudvalg og på den sidst afholdte klubkonference på LO Skolen, hvor der var en politisk debat omkring vores krav til en ny regering, med deltagelse af S, SF, Ø og næstformanden fra LO.

Vi har tillige deltaget i deputationer til folketinget og beskrevet urimelighederne i vores blad Utætheden, både i ledere og artikler.

Kort sagt synes jeg faktisk ikke, at man kan beskyldte fagforeningen for ikke at reagere på de vanvittige overgreb fra den

nuværende regerings side, og det samme gælder for deres absurde forslag om at fjerne efterlønnen.

Omkring de øvrige punkter du berører, kan du læse nærmere andet steds i bladet.

Med venlig hilsen

Bjarne G. Petersen

Formand

HVOR BLEV RUGBRØDET AF?

Det er en skandale, at der i forbindelse med generalforsamlingen i april end ikke blev serveret så meget som en humpel rugbrød for de desværre alt for få fremmødte.

Hvis det skyldtes mangel på køkkenkraft, står vi i A-klubben gerne til rådighed med en hjælpende hånd – som altid.

Vi mener ikke, at det gavner, hverken det sociale fællesskab eller mødedeltagelsen at spare rugbrødet væk.

A-klubben i Rør og Blik

A - KLUBBENS TANKER

Hver mandag kl. 10 afholdes der møde i A-klubben. Udover det sociale fællesskab, hvor ca. 35-40 aktive arbejdsløse svende mødes, er A - klubben et sted, hvor relevante problematikker og debatter er en del af dagsordenen.

Vi er forfærdede og forargede over den udlusning af organiserede håndværkere, som finder sted i øjeblikket. Og over, at det sker til fordel for underbetalte, uorganiserede og ofte ufaglærte østeuropæere. Ikke alene medvirker det til stigende arbejdsløshed, det belaster også det danske samfund økonomisk. Her tænkes særligt på brugen af offentlige goder så som hospitalsvæsen, underholds- og børnebidrag, skole, sprogundervisning mm. samt skatteregler, der er langt mere fordelagtige end dem, der tilbydes organiserede håndværkere.

De oprindelige gode tanker om udlicning af arbejdsforhold i Europa har således vist sig at have negative konsekvenser for organiserede håndværkere, som har fået deres arbejdsbetingelser og arbejdsmuligheder forringet. På denne baggrund må vi undre os over den EU begejstring,

der præger mange af vore faglige ledere. Var det ikke en del af den politiske plan, at landene i Østeuropa skulle opbygges, men ikke, at Danmark skulle nedrives? Vi efterlyser derfor et svar på, hvordan de faglige ledelser har tænkt sig at tage hånd om de medlemmer, der på nuværende tidspunkt ikke har job i sigte og derfor må gå fra hus og hjem. LO, EFS og ILO har på trods af disse forhold udvist fuldstændig passivitet. Vi undrer os over, at LO har siddet med benene på bordet ind til efterlønschokket. Undskyld! Måske havde det været på plads med lidt multi-tasking.

Vi vil opfordre fagbevægelserne til at få benene ned fra bordet og komme i gang med at løse de nationale og internationale problematikker, der på nuværende tidspunkt må betragtes som meget påtrængende.

Hvis fagbevægelsens medlemmer skal hjælpe en eventuel ny regering, med at fremskaffe 15 milliarder, tænker vi i A - Klubben at fremkomme med følgende krav:

Vi vil have den fireårige dagpengeperiode tilbage.

Det faglige kontingent skal igen være fuldt fradragsberettiget.

Læserbreve

Udlicitering af offentlige opgavermidler, skal kun tildeles virksomheder, der påtager sig ansvaret for uddannelse af lærlinge.

Tættere samarbejde imellem rets- og skattevæsen om overholdelse af gældende lovgivning.

Forhøjelse af dagpengesatsen, så den genvinder sin tidligere købekraft.

Retten til at bestemme interval mellem dagpengeudbetaling tilbage til fagforening og A-kasse, herunder mulighed for at genindføre 14 dages udbetaling.

Indførelse af kædeansvar og minimumsløn.

Jobformidling og kontrol tilbage i fagforeningerne.

Igennem handling og sammenhold gør vi en forskel. Derfor: Bliv aktiv, kom til A- Klubbens møder.

Peter Fog

A-klubben Rør og Blik

Til minde om Tine Bryld, der døde d. 21. april 2011

TINE BRYLD OG KAMPEN MOD APARTHEIDSTYRET I SYDAFRIKA

Tine Bryld var parat til at stille op til øretæver, når det gjaldt en god sag. Her var det Byggefagenes Samvirke, der 15. januar 1988 havde inviteret en række kulturpersonligheder til at sætte et blodigt håndaftryk på det sydafrikanske konsulat. Det er Tine Bryld med det blomstrede tørklæde for enden af den blodige hånd. Jeg ved det, for manden med den afskyelige tophue og det sorte overskæg er mig.

Fotograf Finn Svenssons billede viser situationen lige før politibetjenten giver op, så Tine Bryld kan sætte sit aftryk med rød maling på konsulatets mur.

Selv husker jeg situationen som om det blot er mig, der står og lægger arm med en ordentlig kleppert af en politimand, og da jeg kunne mærke, at mine kræfter begynder at slippe op, hvæser

jeg til ham: "Nu slipper du fandeme!".

Men Finn Svenssons billede fortæller en anden historie. Vi var et kæmpe mylder af bygningsarbejdere omkring Tine Bryld og betjenten, hvor flere af deltagerne smiler forventningsfulde ved udsigten til, at det blodige aftryk blev sat på muren.

Ud over Tine Bryld deltog Jesper Jensen, Camilla Plum og Ebbe Kløvedal Reich.

Efter aktionen ømmede Tine sig bravt. Det var alligevel gået lidt hårdt for sig. Men hun tog det med godt humør, mens vi stod og mosedede med betjenten og deltog i jubelen, da det lykkedes at få sat aftrykket på muren.

Tak fra Finn og mig til Tine, fordi hun var en sej tøs, der stillede op, når det gjaldt.

Bjarne Ørbekker

Foto: Finn Svensson

Festlig 1. maj

Flere billeder fra dagen på Rør og Bliks facebookside og på forbundets hjemmeside under Københavnskredsen...

FOREDRAG

Working poor – udfordringerne fra øst

Tirsdag 31. maj kl. 17 i Arbejdermuseets Festsal
Er østarbejderne en trussel mod det danske arbejdsmarked og velfærdsstaten?
Hvilke udfordringer står danske arbejdere og den danske fagbevægelse overfor på byggepladserne?

Kom til foredrag med murersvend, fagforeningssekretær i 3F og debattør Mattias Tesfaye.

Læs mere om udstillingen på:
www.arbejdermuseet.dk

Foredraget er gratis, men der betales entré til museet. Der skal ikke bestilles billet.

Set 18. maj ud for
Frederikssundsvej 144 i
Brønshøj

Anmeldte tillidsrepræsentanter

Søren Graversen
Christoffersen &
Knudsen

Morten Møller
Larsen
Henriksen og
Jørgensen A/S

Henrik Graversen
Frederiksberg vvs

Michael Samuelsen
CG Entreprise A/S

Torben Jensen
DTEK A/S

Pawel Z. Nielsen
VVS & Varmeteknik
ApS

Anmeldte byggepladser

Firma

L&H Rørbyg A/S
Poul Christensen
L&H Rørbyg A/S
Wicotec A/S

Arbejdspladsen

Rosbækvej
Carlshøjvej 80-82
H.C. Andersens Boulevard 18
Ejby Mosevej 219

Arbejde

Gasrør i jord
Nybyg
Renovering/nybyg
Køl

Underskrevet tiltrædelses- overenskomst i perioden

Aqua Wellness ApS
Fuglebækvej 1 B
2770 Kastrup

Anmeldte sikkerhedsrepræsentanter

Firma

Jeudan Servicepartner A/S
Tivoli A/S
Christoffersen & Knudsen
L&H Rørbyg A/S

Arbejds miljørepræsentant

Jesper Eschen (Ekstern)
René Selch
Kenn Simonsen
Torben Lamborg

Åbningstider

Fagforeningen

Mandag-onsdag: 8.00-16.00
Torsdag: 8.00-17.00
Fredag: 8.00-14.00
Telefon: 3583 2422

A-kassen

Mandag: 9.00-11.30
Tirsdag: 9.00-11.30 og 15.00-16.30
Onsdag: Lukket
Torsdag: 9.00-11.30 og 15.00-16.30
Fredag: 9.00-11.30

Rådgivningen ved Annette Kappel

Mandag 08:00 – 14:30
Onsdag 08:00 – 11:00
Torsdag 08:00 – 17:00

KALENDER

Bestyrelsesmøder tirsdage i 2011

28. juni
30. august
11. oktober

Tirsdag 31. maj kl. 17

Working poor – udfordringerne fra øst
i Arbejdermuseets Festsal

5. juni: Grundlovsmøde

Tips til Utætheden:
Ring til Ivan på tlf.: 3583 2422

Døde siden sidste utæthed 10. maj 2011

300827	Ole Holm	død den 29-01-11
111128	Knud Rathleff	død den 30-12-10
101160	Peter Hellehøj Enemark	død den 04-02-11
021128	Henning Henningsen	død den 08-02-11
060643	Jørgen Frandsen	død den 15-02-11
040121	Knud Theodor Nielsen	død den 20-02-11
140918	Poul Hoffmann	død den 19-03-11
270320	Ingvard Aksel Schmidt	død den 02-04-11
220132	Mogens Knudsen	død den 11-04-11
240645	John Ladefoged	død den 18-04-11
081246	John Krautwald Knudsen	død den 15-04-11
190338	Hans Erik Jensen	død den 26-04-11

Dit nye fagforeningshus?

Intet er afgjort. Hverken om Rør og Blik og fire andre københavnske fagforeningers planer om at flytte sammen i et bofællesskab bliver til noget, eller om en eventuel sammenflytning kommer til at ske i nybyggeri eller i en eksisterende bygning. Og dog.

Hvis beslutningen, som ventes taget i løbet af efteråret, falder ud til fordel for bofællesskabet, så taler meget for, at det får til huse i en eksisterende bygning på Vesterbro. Nærmere bestemt det sted på Vesterbro, hvor bryggeriet Carlsberg indtil for en halv snes år siden fremstillede øl og læskedrikke i stor skala. Nu foregår produktionen i Fredericia i Jylland, tilbage på Carlsberggrunden er hovedsæde, administration, besøgscenter, museum, café, sportsfaciliteter, husbryggeriet Jacobsen, en stald til 12 bryggerhe-

ste og en række produktionsbygninger, som ikke længere er i brug.

Det er en af de sidstnævnte, de fem fagforeninger har et godt øje til.

”Vi har i vores søgen efter et sted at bo sammen været meget omkring og set meget, men vi er vistnok enige om, at det her er det hidtil bedste bud,” siger Bjarne G. Petersen, formand for Rør og Blik København.

Om bygningen er at fortælle, at den ligger på adressen Pasteursvej 4 lige midt på Carlsberggrunden, at den er 22 meter høj, 50 meter lang, 17,5 meter bred, at kvadratmetrene er fordelt på fire etager, og at byggeriet blev indledt i 1966 og stod færdigt i 1968.

Mens bygningen endnu tjente sit oprindelige formål, var den hvilested for øllet. Det var her, på 66 tanke af 910 hektoliter, svarende til 17 millioner flasker, at øllet gærede færdigt og lå til lagring, indtil det skulle tappes. Det er måske forklaringen på, at der for nuværende ikke er vinduer i bygningen, for hvem gider drikke solbajere. Bygningen, som har et kælenavn, hvad vi kommer tilbage til om et øjeblik, har senest været hjemsted for Carlsbergs arkiv og har siden da, bortset

” Vi på bryggeriet taler om ”Stottet”

fra at være ramme om en vis udstillingsvirksomhed, stået ubenyttet hen.

Nu til det med kælenavnet.

Arkivar Ulla Nymand, hvorfor kaldes bygningen ”Smykkeskrinet”.

”Hvem kalder den det, det ikke os her på Carlsberg, det må være et eksternt opstået kælenavn. Vi på bryggeriet taler om ”Stottet”. Navnet skyldes, at der på bygningens forside er et antal meget store med bladguld belagte knapper, om hvilke det i sin tid hed, at de hver især repræsenterede en værdi svarende til en Folkevogn. Med til at give facadens slotskarakter er også, at der i den er anbragt buster af fire medlemmer af Jacobsen-familien, siger ledelsen af Carlsbergs arkiv.

Ulla Nymand spørger interesseret til, hvem det er, der måske bliver Slottes nye ejere.

”Er det fagforeninger for bygningsarbejdere, nej, hvor godt, det passer fint med, at det var de overenskomstansatte, timelønnede bryggeriarbejdere, der i sin tid havde deres arbejde der.”